

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขาในลุ่มน้ำลำปาง
อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้แบบสัมภาษณ์เกษตรกร
ชาวเขา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชาวไทยภูเขา
- ตอนที่ 2 บทบาทการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา
- ตอนที่ 3 การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นการจัดการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา
- ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน
- ตอนที่ 6 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชาวไทยภูเขาเผ่าของชาวไทยภูเขา

1.1 เผ่าพันธุ์

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากเป็นชาวไทยภูเขาเผ่ามูเซอแดง (ลาหู่แดง) ร้อยละ 54.7 รองลงมามูเซอดำ (ลาหู่เขล) ร้อยละ 36.8 ลีซอ ร้อยละ 4.7 ไทยใหญ่ และกะเหรี่ยง ร้อยละ 2.8 และ 0.9 ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 เผ่าพันธุ์

เผ่าพันธุ์	จำนวน	ร้อยละ
มูเซอแดง	58	54.7
มูเซอดำ	39	36.8
ลีซอ	5	4.7
ไทยใหญ่	3	2.8
กะเหรี่ยง	1	0.9
รวม	106	100.0

1.2 เพศ

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากเป็นชาย ร้อยละ 73.6 รองลงมา เป็นเพศหญิง ร้อยละ 26.4 (ดังแสดงในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	78	73.6
หญิง	28	26.4
รวม	106	100.0

1.3 อายุ

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ร้อยละ 29.2 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ร้อยละ 31.1 และมีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 16.0 โดยมีอายุน้อยที่สุด 14 ปี อายุมากที่สุด 82 ปี และอายุเฉลี่ย 35.3 ปี (ดังแสดงในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	11	10.4
21 – 30 ปี	33	31.1
31 – 40 ปี	31	29.2
41 – 50 ปี	17	16.0
มากกว่า 50 ปี	14	13.2
รวม	106	100.0
อายุน้อยที่สุด (ปี)		14.0
อายุมากที่สุด (ปี)		82.0
อายุเฉลี่ย (ปี)		35.3
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		12.871

1.4 สถานภาพสมรส

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากสมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 73.6 รองลงมาเป็นโสด ร้อยละ 11.3 และสมรสแล้วและแยกกันอยู่ ร้อยละ 8.5 (ดังแสดงในตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 สถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	12	11.3
สมรสแล้วและแยกกันอยู่	9	8.5
สมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน	78	73.6
หย่าร้าง/ม่าย	7	6.6
รวม	106	100.0

1.5 สถานภาพในครอบครัว

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากเป็นหัวหน้าครัวเรือน ร้อยละ 67.9 รองลงมาเป็นภรรยา ร้อยละ 16.0 และเป็นบุตร ร้อยละ 12.3 (ดังแสดงในตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 สถานภาพในครัวเรือน

สถานภาพในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าครัวเรือน	72	67.9
ภรรยา	17	16.0
บุตร	13	12.3
ผู้อาศัย	4	3.8
รวม	106	100.0

1.6 การศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 63.2 รองลงมาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 15.1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 11.3 (ดังแสดงในตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 การศึกษาของชาวไทยภูเขา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	67	63.2
ประถมศึกษา*	16	15.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	11.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย**	11	10.4
รวม	106	100.0

หมายเหตุ

* จบประถมศึกษา ได้แก่

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

8 คน

** จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1 คน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1 คน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

9 คน

1.7 การอ่านเขียนภาษาไทย

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ ร้อยละ 61.3 รองลงมาอ่านและเขียนได้ดี ร้อยละ 17.9 และอ่านออกแต่เขียนไม่ได้ ร้อยละ 17.0 (ดังแสดงในตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การอ่านเขียนภาษาไทย

การอ่านเขียนภาษาไทย	จำนวน	ร้อยละ
อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้	65	61.3
อ่านออกแต่เขียนไม่ได้	18	17.0
อ่านออกและเขียนได้บ้าง	4	3.8
อ่านและเขียนได้ดี	19	17.9
รวม	106	100.0

1.8 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของชาวไทยภูเขา

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวของชาวไทยภูเขา ส่วนมากมีผู้ชายในครอบครัว 3 คน ร้อยละ 69.2 รองลงมามีผู้ชายในครอบครัว 4 คน และมากกว่า 5 คนมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 14.1 และมีผู้ชายในครอบครัว 1 และ 2 คน ร้อยละ 1.3 โดยมีจำนวนผู้ชายในครอบครัวน้อยที่สุด 1 คน มีจำนวนผู้ชายในครอบครัวมากที่สุด 7 คน และมีจำนวนผู้ชายในครอบครัวเฉลี่ย 2.7 คน

ครอบครัวส่วนมากมีผู้หญิงในครอบครัว 3 คน ร้อยละ 53.6 รองลงมามีผู้หญิงในครอบครัว 4 คน ร้อยละ 25.0 และมีผู้หญิงในครอบครัว 5 คน ร้อยละ 21.4 โดยมีจำนวนผู้หญิงในครอบครัวน้อยที่สุด 1 คน มีจำนวนผู้หญิงในครอบครัวมากที่สุด 6 คน และมีจำนวนผู้หญิงในครอบครัวเฉลี่ย 2.6 คน (ดังแสดงในตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	1	1.3	-	-	1	0.9
2 คน	1	1.3	-	-	1	0.9
3 คน	54	69.2	15	53.6	69	65.1
4 คน	11	14.1	7	25.0	18	17.0
มากกว่า 5 คน	11	14.1	6	21.4	17	16.0
รวม	78	100.0	28	100.0	106	100.0
จำนวนน้อยที่สุด (คน)	1		1		1	
จำนวนมากที่สุด (คน)	7		6		12	
จำนวนเฉลี่ย (คน)	2.7		2.6		5.3	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.159		1.321		1.981	

1.9 แรงงานในครัวเรือน

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากมีแรงงานในครัวเรือน 2 คน ร้อยละ 45.3 รองลงมามีแรงงานในครัวเรือนมากกว่า 5 คน ร้อยละ 17.9 และมีแรงงานในครัวเรือน 3 คน ร้อยละ 16.0 โดยมีแรงงานน้อยที่สุด 1 คน มีแรงงานมากที่สุด 11 คน และแรงงานเฉลี่ย 3.0 คน (ดังแสดงในตารางที่ 11)

สำหรับแรงงานในครัวเรือนที่ทำงานในไร่นาเป็นประจำมี 2 คน ร้อยละ 34.7 รองลงมาทำงานในไร่นาเป็นประจำมากกว่า 5 คน ร้อยละ 27.5 และทำงานในไร่นาเป็นประจำ 4 คน ร้อยละ 18.8 โดยมีแรงงานน้อยที่สุด 1 คน มีแรงงานมากที่สุด 9 คน และแรงงานเฉลี่ย 2.6 คน ส่วนแรงงานในครัวเรือนที่ทำงานในไร่นาเป็นบางส่วนมี 2 คน ร้อยละ 78.6 รองลงมาทำงานในไร่นาเป็นบางส่วน 3 คน ร้อยละ 17.8 และทำงานในไร่นาเป็นบางส่วน 1 คน ร้อยละ 3.6 โดยมีแรงงานน้อยที่สุด 1 คน แรงงานมากที่สุด 3 คน และแรงงานเฉลี่ย 1.5 คน (ดังแสดงในตารางที่ 12)

ส่วนแรงงานที่รับจ้างทำงานที่อื่นคือ ในครัวเรือนมีแรงงานรับจ้างทำงานเกษตรส่วนมากมี 1 คน ร้อยละ 75.0 รองลงมามีแรงงานรับจ้างทำงานเกษตร 2 คน ร้อยละ 25.0 โดยมีแรงงานน้อยที่สุด 1 คน แรงงานมากที่สุด 2 คน และแรงงานเฉลี่ย 1.3 คน และแรงงานในครัวเรือนที่รับจ้างทำงานนอกเกษตร 1 คน ร้อยละ 80.0 รองลงมาครัวเรือน 2 คน ร้อยละ 20.0 โดยมีแรงงานน้อยที่สุด 1 คน แรงงานมากที่สุด 2 คน และแรงงานเฉลี่ย 1.2 คน (ดังแสดงในตารางที่ 13)

ตารางที่ 11 จำนวนแรงงานในครัวเรือน

จำนวนแรงงานในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	9	8.5
2 คน	48	45.3
3 คน	17	16.0
4 คน	13	12.3
มากกว่า 5 คน	19	17.9
รวม	106	100.0
จำนวนแรงงานน้อยที่สุด (คน)	1	
จำนวนแรงงานมากที่สุด (คน)	11	
จำนวนแรงงานเฉลี่ย (คน)	3.0	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.659	

ตารางที่ 12 จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ทำงานในไร่นา

จำนวนแรงงาน ในครัวเรือน	ผู้ทำงานในไร่นาเป็นประจำ*		ผู้ทำงานในไร่นาเป็นบางส่วน**	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	1	1.4	1	3.6
2 คน	24	34.7	22	78.6
3 คน	12	17.4	5	17.8
4 คน	13	18.8	-	-
มากกว่า 5 คน	19	27.5	-	-
รวม	69	100.0	28	100.0
จำนวนน้อยที่สุด (คน)	1		1	
จำนวนมากที่สุด (คน)	9		3	
จำนวนเฉลี่ย (คน)	2.6		1.5	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.445		0.741	

หมายเหตุ * ผู้ที่ไม่ได้ทำงานในไร่นาเป็นประจำมีจำนวน 2 คน
 ** ผู้ที่ไม่ได้ทำงานในไร่นาเป็นบางส่วนมีจำนวน 78 คน

ตารางที่ 13 จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ไปรับจ้างทำงานที่อื่น

จำนวนแรงงาน ในครัวเรือน	รับจ้างทำงานเกษตร*		รับจ้างทำงานนอกเกษตร**	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	3	75.0	4	80.0
2 คน	1	25.0	1	20.0
รวม	4	100.0	5	100.0
จำนวนน้อยที่สุด (คน)	1		1	
จำนวนมากที่สุด (คน)	2		2	
จำนวนเฉลี่ย (คน)	1.3		1.2	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.500		0.447	

หมายเหตุ

* รับจ้างทำงานเกษตร ได้แก่

รับจ้างทำสวน

2 คน

ค้ายุ้ง

1 คน

แบกปุ๋ย

1 คน

** รับจ้างทำงานนอกเกษตร ได้แก่

ก่อสร้าง

1 คน

ลูกจ้างรีสอร์ท

1 คน

ลูกจ้างโครงการ

1 คน

ลูกจ้างราชการ

1 คน

ลูกจ้างเอกชน

1 คน

1.10 รายได้

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษามีรายได้จากการทำเกษตร (จำนวน 104 คน) ส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 47.1 รองลงมามีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 27.9 และรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 10.6 โดยมีรายได้ต่ำสุด 2,000 บาท มีรายได้สูงสุด 60,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ย 9,490.4 บาท

รายได้จากนอกภาคการเกษตร (จำนวน 44 คน) ส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 88.6 รองลงมามีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 6.8 และมีรายได้สูงกว่า 20,001 บาท ร้อยละ 1.9 โดยมีรายได้ต่ำสุด 500 บาท รายได้สูงสุด 80,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 5,984.10 บาท

รายได้รวมส่วนมากมีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 34.9 รองลงมามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 33.3 และรายได้สูงกว่า 20,001 บาท ร้อยละ 13.2 โดยมีรายได้ต่ำสุด 2,000 บาท มีรายได้สูงสุด 80,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ย 11,795.30 บาท (ดังแสดงในตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 รายได้ในรอบปี

รายได้	จากการทำเกษตร		จากนอกการเกษตร		รายได้รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	49	47.1	39	88.6	35	33.3
5,001 – 10,000 บาท	29	27.9	3	6.8	37	34.9
10,001 – 15,000 บาท	11	10.6	-	-	14	13.2
15,001 – 20,000 บาท	9	8.7	-	-	9	8.5
สูงกว่า 20,001 บาท	6	5.8	2	1.9	11	10.4
รวม	104	100.0	44	100.0	106	100.0
รายได้ต่ำสุด (บาท)	2,000		500		2,000	
รายได้สูงสุด (บาท)	60,000		80,000		80,000	
รายได้เฉลี่ย (บาท)	9,490.40		5,984.10		11,795.30	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8757.515		12752.818		12133.286	

1.11 แหล่งเงินทุน

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากได้กู้ยืมจากแหล่งเงินทุนใช้ทำการเกษตร ร้อยละ 50.9 (ดังแสดงในตารางที่ 15) แหล่งเงินทุนได้แก่

1.11.1 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (จำนวน 12 ราย) ส่วนมากกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 41.7 รองลงมาต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 25.0 และ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 16.7 จำนวนเงินกู้ต่ำสุด 5,000 บาท จำนวนเงินกู้สูงสุด 30,000 บาท จำนวนเงินกู้เฉลี่ย 13,166.70 บาท

1.11.2 องค์กรเอกชน (จำนวน 11 ราย) ส่วนมากจำนวนกู้จากเอกชนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 63.6 รองลงมา 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 18.2 และ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 9.1 จำนวนเงินกู้ต่ำสุด 2,000 บาท จำนวนเงินกู้สูงสุด 30,000 บาท และจำนวนเงินกู้เฉลี่ย 9,500.00 บาท

1.11.3 เพื่อนบ้าน (จำนวน 13 ราย) ส่วนมากจำนวนเงินกู้จากเพื่อนบ้านจะต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 84.6 รองลงมา 5,001 – 10,000 บาท กับ 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 7.7 เท่ากัน จำนวนเงินกู้ต่ำสุด 400 บาท จำนวนเงินกู้สูงสุด 13,000 บาท จำนวนเงินกู้เฉลี่ย 3,684.60 บาท

1.11.4 ญาติ (จำนวน 7 ราย) ส่วนมากจำนวนกู้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 85.7 รองลงมา 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 14.3 จำนวนเงินกู้ต่ำสุด 2,000 บาท จำนวนเงินกู้สูงสุด 15,000 บาท จำนวนเงินกู้เฉลี่ย 4,285.70 บาท

1.11.5 โครงการการขจัดความยากจน (กขคจ.) (จำนวน 11 ราย) ส่วนมากจำนวนเงินกู้ต่ำกว่า 5,000 บาท กับ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 45.5 เท่ากัน รองลงมา 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 9.1 จำนวนเงินกู้ต่ำสุด 500 บาท จำนวนเงินกู้สูงสุด 12,000 บาท จำนวนเงินกู้เฉลี่ย 6,318.10 บาท (ดังแสดงในตารางที่ 16)

ตารางที่ 15 การกู้ยืมเงินใช้ทำการเกษตร

การกู้ยืมเงินใช้ทำการเกษตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้กู้ยืมเงิน	52	49.1
กู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุน	54	50.9
รวม	106	100.0

ตารางที่ 16 แหล่งเงินทุนที่ใช้ทำการเกษตร

แหล่งเงินทุน	จำนวนเงินกู้ (บาท)						ต่ำสุด (บาท)	สูงสุด (บาท)	Mean (บาท)	S. D. (บาท)
	ต่ำกว่า 5,000	5,001- 10,000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001- 25,000	25,001 ขึ้นไป				
ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร (N= 12)	3 (25.0)	5 (41.7)	-	2 (16.7)	1 (8.3)	1 (8.3)	5,000	30,000	13,166.70	8440.522
องค์กรเอกชน* (N=11)	7 (63.6)	-	2 (18.2)	1 (9.1)	-	1 (9.1)	2,000	30,000	9,500.00	9227.675
เพื่อนบ้าน (N= 13)	11 (84.6)	1 (7.7)	1 (7.7)	-	-	-	400	13,000	3,684.60	3593.013
ญาติ (N= 7)	6 (85.7)	-	1 (14.3)	-	-	-	2,000	15,000	4,285.70	4855.041
กบคย (N= 11)	5 (45.5)	5 (45.5)	1 (9.1)	-	-	-	500	12,000	6,318.10	3689.666

หมายเหตุ * องค์กรเอกชน คือ โครงการไฮเฟออร์ประเทศไทยและโครงการไทย – เยอรมัน

1.12 พื้นที่ทำการเกษตรของชาวไทยภูเขา

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ส่วนมากน้อยกว่า 5 ไร่ ร้อยละ 42.3 รองลงมา 6-10 ไร่ กับ 11-15 ไร่ ร้อยละ 19.2 เท่ากัน

ส่วนจำนวนที่ดินที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์พบว่าประชากรส่วนมากมี 6-10 ไร่ ร้อยละ 30.0 รองลงมาน้อยกว่า 5 ไร่ ร้อยละ 20.0 และ 16-20 ไร่ขึ้นไป ร้อยละ 17.5 (ดังแสดงในตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนที่ดินที่ทำการเกษตร

จำนวนที่ดิน	มีเอกสารสิทธิ์		ไม่มีเอกสารสิทธิ์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ไร่	11	42.3	16	20.0
6-10 ไร่	5	19.2	24	30.0
11-15 ไร่	5	19.2	14	17.5
16-20 ไร่	2	7.7	12	15.0
20 ไร่ ขึ้นไป	3	11.5	14	17.5
รวม	26	100.0	80	100.0
จำนวนที่ดินที่ทำการเกษตรน้อยที่สุด (ไร่)		2		1
จำนวนที่ดินที่ทำการเกษตรมากที่สุด (ไร่)		30		50
จำนวนที่ดินที่ทำการเกษตรเฉลี่ย (ไร่)		10.4		14.5
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		7.545		10.289

1.13 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูง ในรอบ 1 เดือน

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากไม่เคยมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของรัฐ ร้อยละ 64.2 และเคยมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของรัฐ ร้อยละ 35.8 (ดังแสดงในตารางที่ 18)

ส่วนในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของเอกชน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากไม่เคยมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของเอกชน ร้อยละ 82.1 และเคยมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของเอกชน ร้อยละ 17.9 (ดังแสดงในตารางที่ 19)

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษามีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของรัฐของชาวไทยภูเขาส่วนมากติดต่อ 1 ครั้ง ร้อยละ 65.8 รองลงมาติดต่อ 3 ครั้ง ร้อยละ 13.2 และติดต่อ 5 ครั้ง ขึ้นไป ร้อยละ 10.5 และมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของเอกชนของชาวไทยภูเขาส่วนมากติดต่อ 1 ครั้ง ร้อยละ 52.6 รองลงมาติดต่อ 5 ครั้ง ขึ้นไป ร้อยละ 21.1 และติดต่อ 3 ครั้ง ร้อยละ 15.8 (ดังแสดงในตารางที่ 20)

ตารางที่ 18 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของรัฐ ในรอบ 1 เดือน

การติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยติดต่อ	68	64.2
เคยติดต่อ	38	35.8
รวม	106	100.0

ตารางที่ 19 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของเอกชน ในรอบ 1 เดือน

การติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยติดต่อ	87	82.1
เคยติดต่อ	19	17.9
รวม	106	100.0

ตารางที่ 20 จำนวนครั้งในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงในรอบ 1 เดือน

จำนวนครั้งในการติดต่อกับ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาที่สูง	เจ้าหน้าที่ของรัฐ		เจ้าหน้าที่เอกชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	25	65.8	10	52.6
2 ครั้ง	2	5.3	2	10.5
3 ครั้ง	5	13.2	3	15.8
4 ครั้ง	2	5.3	-	-
5 ครั้งขึ้นไป	4	10.5	4	21.1
รวม	38	100.0	19	100.0
การติดต่อต่ำสุด (ครั้ง)	1		1	
การติดต่อสูงสุด (ครั้ง)	10		10	
การติดต่อเฉลี่ย (ครั้ง)	2.2		2.5	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.264		2.578	

1.14 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในรอบ 1 เดือน

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 50.9 รองลงมาจากโทรทัศน์ ร้อยละ 41.5 และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 39.6 (ดังแสดงในตารางที่ 21)

ส่วนประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากสื่อมวลชนหลายประเภท ได้แก่

1.14.1 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากโทรทัศน์ (จำนวน 41 คน) ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 39.0 รองลงมา 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 31.7 และ 2 ครั้ง ร้อยละ 14.6 โดยรับข่าวสารต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 30 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 5.5 ครั้ง

1.14.2 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากวิทยุ จำนวน 41 คน) ของชาวไทยภูเขา ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 58.5 รองลงมา 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 24.4 และ 2 ครั้ง ร้อยละ 9.8 โดยรับข่าวสารต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 30 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 4.7 ครั้ง

1.14.3 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากหนังสือพิมพ์ (จำนวน 19 คน) ของชาวไทยภูเขา ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 57.9 รองลงมา 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 31.6 และ 2 ครั้ง ร้อยละ 5.3 โดยรับข่าวสาร ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 31 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 6.7 ครั้ง

1.14.4 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากแผ่นปลิวแผ่นพับ (จำนวน 16 คน) ของชาวไทยภูเขา ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 62.5 รองลงมา 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 25.0 และ 2 ครั้ง ร้อยละ 12.5 โดยรับข่าวสาร ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 20 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 4.0 ครั้ง

1.14.5 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากวารสาร (จำนวน 9 คน) ของชาวไทยภูเขา ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 77.8 รองลงมา 4 ครั้ง กับ 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 11.1 เท่ากัน โดยรับข่าวสาร ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 15 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 2.9 ครั้ง

1.14.6 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากเพื่อนบ้าน (จำนวน 54 คน) ของชาวไทยภูเขา ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 53.7 รองลงมา 2 ครั้ง ร้อยละ 20.4 และ 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 16.7 โดยรับข่าวสาร ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 31 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 2.9 ครั้ง

1.14.7 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (จำนวน 42 คน) ของชาวไทยภูเขา ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 64.3 รองลงมา 2 ครั้ง ร้อยละ 21.4 และ 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 9.5 โดยรับข่าวสาร ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 3 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 2.9 ครั้ง

1.14.8 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากเจ้าหน้าที่เอกชน (จำนวน 28 คน) ของชาวไทยภูเขา ส่วนมากรับข่าวสาร 1 ครั้ง ร้อยละ 71.4 รองลงมา 2 ครั้ง ร้อยละ 17.9 และ 5 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 7.1 โดยรับข่าวสาร ต่ำสุด 1 ครั้ง สูงสุด 25 ครั้ง และรับข่าวสารเฉลี่ย 2.4 ครั้ง (ดังแสดงในตารางที่ 22)

ตารางที่ 21 แหล่งข้อมูลที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

แหล่งข้อมูล	การรับข่าวสาร				รวม	
	ไม่ได้รับ		ได้รับ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	62	58.5	44	41.5	106	100.0
วิทยุ	65	61.3	41	38.7	106	100.0
หนังสือพิมพ์	87	82.1	19	17.9	106	100.0
แผ่นปลิว แผ่นพับ	90	84.9	16	15.1	106	100.0
วารสาร	97	91.5	9	8.5	106	100.0
เพื่อนบ้าน	52	49.1	54	50.9	106	100.0
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	64	60.4	42	39.6	106	100.0
เจ้าหน้าที่เอกชน	78	73.6	28	26.4	106	100.0

ตารางที่ 22 จำนวนครั้งในการรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในรอบ 1 เดือน

จำนวนครั้งในการรับ ข่าวสาร	แหล่งข้อมูล							
	โทรทัศน์	วิทยุ	หนังสือพิมพ์	แผ่นปลิว แผ่นพับ	วารสาร	เพื่อนบ้าน	เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เจ้าหน้าที่ เอกชน
1 ครั้ง	16 (39.0)	24 (58.5)	11 (57.9)	10 (62.5)	7 (77.8)	29 (53.7)	27 (64.3)	20 (71.4)
2 ครั้ง	6 (14.6)	4 (9.8)	1 (5.3)	2 (12.5)	-	11 (20.4)	9 (21.4)	5 (17.9)
3 ครั้ง	6 (14.6)	2 (4.9)	-	-	-	5 (9.3)	1 (2.4)	1 (3.6)
4 ครั้ง	-	1 (2.4)	1 (5.3)	-	1 (11.1)	-	1 (2.4)	-
5 ครั้งขึ้นไป	16 (31.7)	10 (24.4)	6 (31.6)	4 (25.0)	1 (11.1)	9 (16.7)	4 (9.5)	2 (7.1)
รวม	41 (100.0)	41 (100.0)	19 (100.0)	16 (100.0)	9 (100.0)	54 (100.0)	42 (100.0)	28 (100.0)
รับข่าวสารต่ำสุด (ครั้ง)	1	1	1	1	1	1	1	1
รับข่าวสารสูงสุด (ครั้ง)	30	30	31	20	15	31	30	25
รับข่าวสารเฉลี่ย (ครั้ง)	5.5	4.7	6.7	4.0	2.9	2.9	2.9	2.4
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.155	7.325	9.066	5.549	4.648	4.602	5.485	2.428

1.15 การเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ 57.5 รองลงมาเคยเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ 42.5 (ดังแสดงในตารางที่ 23)

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาการเข้ารับการฝึกอบรมเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ 48.9 รองลงมาเรื่องการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ ร้อยละ 22.2 เรื่องการป้องกันไฟป่า ร้อยละ 15.6 และเรื่องป่าชุมชน ร้อยละ 13.3 ตามลำดับ (ดังแสดงในตารางที่ 24)

การเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ส่วนมากอบรมในก่อนปี พ.ศ. 2540 กับปี พ.ศ. 2544 ร้อยละ 28.9 เท่ากัน รองลงมาในปี พ.ศ. 2543 ร้อยละ 24.4 และในปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 15.6 (ดังแสดงในตารางที่ 25)

สำหรับจำนวนครั้งที่เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้พบว่า ส่วนมากอบรมจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 61.5 รองลงมาอบรมจำนวน 5 ครั้ง ขึ้นไป ร้อยละ 17.9 และจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 10.3 โดยจำนวนครั้งที่อบรมต่ำสุด 1 ครั้ง จำนวนครั้งที่อบรมสูงสุด 14 ครั้ง และจำนวนครั้งที่อบรมเฉลี่ย 2.9 ครั้ง (ดังแสดงในตารางที่ 26)

ตารางที่ 23 การเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

การเข้ารับการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
เคยเข้ารับการฝึกอบรม	45	42.5
ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม	61	57.5
รวม	106	100.0

ตารางที่ 24 เรื่องที่เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

เรื่องที่เข้ารับการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ	10	22.2
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	22	48.9
ป่าชุมชน	6	13.3
การป้องกันไฟป่า	7	15.6
รวม	45	100.0

ตารางที่ 25 ปีที่เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

ปีที่เข้ารับการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนปี พ.ศ. 2540*	13	28.9
ปี พ.ศ. 2541	1	2.2
ปี พ.ศ. 2542	7	15.6
ปี พ.ศ. 2543	11	24.4
ปี พ.ศ. 2544	13	28.9
รวม	45	100.0

หมายเหตุ	* ก่อนปี พ.ศ. 2540 ได้แก่	
	ปี พ.ศ. 2527	1 คน
	ปี พ.ศ. 2530	1 คน
	ปี พ.ศ. 2531	1 คน
	ปี พ.ศ. 2532	1 คน
	ปี พ.ศ. 2535	3 คน
	ปี พ.ศ. 2536	4 คน
	ปี พ.ศ. 2537	1 คน
	ปี พ.ศ. 2538	1 คน
	ปี พ.ศ. 2540	2 คน

ตารางที่ 26 จำนวนครั้งที่เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	24	61.5
2 ครั้ง	4	10.3
3 ครั้ง	3	7.7
4 ครั้ง	1	2.6
5 ครั้งขึ้นไป	7	17.9
รวม	39	100.0
จำนวนครั้งที่อบรมต่ำสุด (ครั้ง)	1	
จำนวนครั้งที่อบรมสูงสุด (ครั้ง)	14	
จำนวนครั้งที่อบรมเฉลี่ย (ครั้ง)	2.9	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.499	

1.16 สถานภาพทางสังคมของชาวไทยภูเขา

จากการศึกษาพบว่า สถานภาพทางสังคมที่เป็นทางการของประชากรที่ใช้ในการศึกษาส่วนมากเป็นอนุกรรมการป้องกันป่าไม้อำเภอ ร้อยละ 27.3 รองลงมาเป็นอสม. ร้อยละ 21.2 และผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 15.2 สำหรับสถานภาพทางสังคมที่ไม่เป็นทางการประชากรส่วนมากเป็นอนุกรรมการป่าไม้ ร้อยละ 53.4 รองลงมาเป็นผู้อาวุโส ร้อยละ 17.8 และผู้นำทางศาสนา ร้อยละ 11.0 (ดังแสดงในตารางที่ 27 และ 28)

ตารางที่ 27 สถานภาพทางสังคมที่เป็นทางการ

สถานภาพทางสังคมที่เป็นทางการ	จำนวน	ร้อยละ
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (ป.อบต.)	2	6.1
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	2	6.1
กำนัน	1	3.0
ผู้ใหญ่บ้าน	5	15.2
ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	3	9.1
อสม.	7	21.2
รักษาความสงบในหมู่บ้าน	4	12.1
อนุกรรมการป้องกันป่าไม้อำเภอ	9	27.3
รวม	33	100.0

ตารางที่ 28 สถานภาพทางสังคมที่ไม่เป็นทางการ

สถานภาพทางสังคมที่ไม่เป็นทางการ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้อาวุโส	13	17.8
ผู้นำทางศาสนา	8	11.0
ประชาชนกลุ่มต่างๆ	6	8.2
กรรมการหมู่บ้าน	4	5.5
กรรมการเครือข่ายชาวเขา	3	4.1
เป็นอนุกรรมการป่าไม้	39	53.4
รวม	73	100.0

1.17 ความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบสัมภาษณ์โดยประยุกต์ให้เลือกรับตอบ 2 ระดับ โดยกำหนดน้ำหนักคำตอบการให้คะแนนตามวิธี Arbitrary Weighting ของ Likert (เชิดศักดิ์, 2527 : 5) กำหนดน้ำหนักคำตอบเป็นคะแนนไว้ดังนี้ ถูก = 1 และผิด = 0 อธิบายโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent)

จากการทดสอบความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สามารถตอบคำถามถูกมากกว่าตอบผิด 8 ข้อ จาก 10 ข้อ (ร้อยละ 80)

โดย ข้อ 1 ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นเอง ตัดเท่าไรก็ไม่หมดสิ้นประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูกร้อยละ 75.5 ข้อ 2 ป่าไม้เป็นประโยชน์แก่ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหรือชนบทประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูก ร้อยละ 98.1 ข้อ 3 ป่าไม้ของประเทศไทย เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอแล้วประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูก ร้อยละ 72.6 ข้อ 4 สาเหตุสำคัญที่สุดของปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรป่าไม้ เกิดจากการลักลอบตัดไม้โดยไม่มีการคัดเลือกและควบคุมประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูก ร้อยละ 87.7 ข้อ 5 ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ป่าไม้ทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องดูแลรักษาสภาพความเป็นป่าไม้ไว้ให้นานที่สุดประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูก ร้อยละ 88.7 ข้อ 6 การตัดไม้ทำลายป่าเป็นเหตุนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชากรโดยรวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูก ร้อยละ 90.6 ข้อ 8 การอนุรักษ์ป่าไม้ให้ได้ผลดีจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากประชาชนภาคเอกชนและภาครัฐบาลประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูก ร้อยละ 86.8 และข้อ 10 การสร้างจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของทรัพยากรป่าไม้ในกลุ่มราษฎรทั่วไปมีน้อย ทำให้การมีส่วนร่วมของราษฎรในการอนุรักษ์ป่าไม้มีน้อยด้วย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบถูก ร้อยละ 70.8

ส่วนข้อ 7 การปลูกป่าของภาครัฐบาลไม่สอดคล้องกับการบูรณการประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบผิด ร้อยละ 86.8 และข้อ 9 ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ได้ผลดีเป็นอย่างยิ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษาตอบผิด ร้อยละ 74.5 (ดังแสดงในตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ความรู้ความเข้าใจการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ข้อความ	ความรู้ความเข้าใจ			
	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นเอง ตัดเท่าไรก็ไม่หมดสิ้น	80	75.5	26	24.5
2. ป่าไม้เป็นประโยชน์แก่ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหรือชนบท	104	98.1	2	1.9
3. ป่าไม้ของประเทศไทย เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นการเพียงพอแล้ว	77	72.6	29	27.4
4. สาเหตุสำคัญที่สุดของปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรป่าไม้ เกิดจากการลักลอบตัดไม้โดยไม่มีการคัดเลือกและควบคุม	93	87.7	13	12.3
5. ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ป่าไม้ทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องดูแลรักษาสภาพความเป็นป่าไม้ไว้ให้นานที่สุด	94	88.7	12	11.3
6. การตัดไม้ทำลายป่าเป็นเหตุนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชากรโดยรวม	96	90.6	10	9.4
7. การปลูกป่าของภาครัฐบาลไม่สอดคล้องกับการอนุรักษ์	14	13.2	92	86.8
8. การอนุรักษ์ป่าไม้ให้ได้ผลดีจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากประชาชนภาคเอกชนและภาครัฐบาล	92	86.8	14	13.2
9. ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ได้ผลดีเป็นอย่างยิ่ง	27	25.5	79	74.5
10. การสร้างจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของทรัพยากรป่าไม้ในกลุ่มราษฎรทั่วไปมีน้อย ทำให้การมีส่วนร่วมของราษฎรในการอนุรักษ์ป่าไม้มีน้อยด้วย	75	70.8	31	29.2

หมายเหตุ ข้อ 1 3 7 9 ข้อความเชิงลบ
 ข้อ 2 4 5 6 8 10 ข้อความเชิงบวก

ตอนที่ 2 บทบาทการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ออกแบบสัมภาษณ์โดยประยุกต์ให้เลือกรอบ 2 ระดับ โดยกำหนดน้ำหนักคำตอบการให้คะแนนตามวิธี Arbitrary Weighting ของ Likert (เชิดศักดิ์, 2527 : 5) กำหนดน้ำหนักคำตอบเป็นคะแนนไว้ดังนี้ เคย = 1 และไม่เคย = 0 อธิบายโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าร้อยละ (Percent)

จากการศึกษาพบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชากรที่ใช้ศึกษาพบว่า มีบทบาทในการอนุรักษ์ 6 ข้อ (ข้อ 1, 2, 3, 4, 5 และ 12) จาก 14 ข้อ (ร้อยละ 42.9) และไม่มีบทบาทในการอนุรักษ์ 8 ข้อ (ข้อ 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 และ 14) จาก 14 ข้อ (ร้อยละ 57.1)

โดยชาวไทยภูเขามีบทบาทในการมีส่วนร่วมในข้อ 1 เข้าร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นในการป้องกันและรักษาทรัพยากรป่าไม้ต่อที่ประชุมร้อยละ 61.3 ข้อ 2 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ร้อยละ 64.2 ข้อ 3 ชักชวนประชาชนทั่วไปให้ช่วยกันดูแลรักษาป่าไม้ คัดค้านการตัดไม้ทำลายป่าล่าสัตว์ และค้าสัตว์ป่า ร้อยละ 77.4 ข้อ 4 ทำความเข้าใจกับประชาชนทั่วไปไม่ให้นำกรุกทำลายป่า และร่วมปลูกป่าตามนโยบายรัฐบาลร้อยละ 77.4 ข้อ 5 อำนวยความสะดวกและประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ในการป้องกันรักษาป่าร้อยละ 67.0 และข้อ 12 รณรงค์และส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสวนป่าและปลูกป่าทดแทนร้อยละ 67.0 ส่วนชาวไทยภูเขาไม่มีบทบาทเกี่ยวกับเรื่องในข้อ 6 รายงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีการบุกรุกทำลายป่า หรือเมื่อเกิดไฟป่าร้อยละ 62.3 ข้อ 7 ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป จับกุมผู้บุกรุกตัดไม้ทำลายป่าร้อยละ 68.9 ข้อ 8 คัดเลือกรายชื่อในท้องถิ่นร่วมปฏิบัติงานป้องกันรักษาป่าร่วมกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ร้อยละ 51.9 ข้อ 9 เป็นอนุกรรมการป้องกันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ประจำอำเภอร้อยละ 75.5 ข้อ 10 เป็นอนุกรรมการในโครงการปลูกป่าของรัฐบาลร้อยละ 67.9 ข้อ 11 ร่วมกำหนดความต้องการทำแผนอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ร้อยละ 57.5 ข้อ 13 เข้าร่วมการอบรมอาสาสมัครป้องกันรักษาป่า (คสป.) ของกรมป่าไม้ร้อยละ 61.3 และข้อ 14 เข้าร่วมชมสมาชิกนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของสำนักร้อยละ 77.4 (ดังแสดงในตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 บทบาทการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ข้อความ	บทบาทการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์			
	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เข้าร่วมประชุมและเสนอความคิดเห็นในการป้องกันและรักษาทรัพยากรป่าไม้ต่อที่ประชุม	65	61.3	41	38.7
2. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	68	64.2	38	35.8
3. ชักชวนประชาชนทั่วไปให้ช่วยกันดูแลรักษาป่าไม้ คัดค้านการตัดไม้ทำลายป่าล่าสัตว์และค้าสัตว์ป่า	82	77.4	24	22.6
4. ทำความเข้าใจกับประชาชนทั่วไปไม่ให้นำกรุกทำลายป่าและร่วมปลูกป่าตามนโยบายรัฐบาล	82	77.4	24	22.6
5. อำนวยความสะดวกและประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ในการป้องกันรักษาป่า	71	67.0	35	33.0
6. รายงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีการบุกรุกทำลายป่า หรือเมื่อเกิดไฟป่า	40	37.7	66	62.3
7. ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป จับกุมผู้บุกรุกตัดไม้ทำลายป่า	33	31.1	73	68.9
8. คัดเลือกรายชื่อในท้องถิ่นร่วมปฏิบัติงานป้องกันรักษาป่าร่วมกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้	51	48.1	55	51.9
9. เป็นอนุกรรมการป้องกัน อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ประจำอำเภอ	26	24.5	80	75.5
10. เป็นอนุกรรมการในโครงการปลูกป่าของรัฐบาล	34	32.1	72	67.9
11. ร่วมกำหนดความต้องการทำแผนอนุรักษ์ทรัพยากรป่า	45	42.5	61	57.5
12. รณรงค์และส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสวนป่าและปลูกป่าทดแทน	71	67.0	35	33.0
13. เข้าร่วมการอบรมอาสาสมัครป้องกันรักษาป่า (อสป.) ของกรมป่าไม้	39	36.8	67	63.2
14. เข้าร่วมสมาชิกนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของสำนักงานป่าไม้เขต	24	22.6	82	77.4

ตอนที่ 3 การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

จากการศึกษาพบว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขามี พบว่าประเด็นการป้องกันรักษาป่ามีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 คือมีระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ปานกลาง ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้คำนวณมาจากตัวชี้วัด 5 ตัว คือ ตรวจพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของหมู่บ้านมีค่าเฉลี่ยจากประชากรที่ศึกษาเท่ากับ 1.96 ร่วมผลักดันผู้บุกรุกแผ้วถางป่าในเขตรับผิดชอบของหมู่บ้านเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งที่ทำกินของหมู่บ้านเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 อำนวยความสะดวกและประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ในการป้องกันการรักษาป่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 และรายงานผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่เมื่อมีผู้บุกรุกทำลายป่าเฉลี่ย 1.67

สำหรับการปลูกป่ามีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 คือมีระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ปานกลาง ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้คำนวณมาจากตัวชี้วัด 3 ตัว คือ ปลูกต้นไม้ตามโครงการปลูกป่าของรัฐเฉลี่ย 1.85 ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกแผ้วถางเฉลี่ย 1.65 และดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ที่ทำการปลูกเฉลี่ย 2.10

ส่วนการป้องกันไฟป่ามีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 คือมีระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ปานกลาง ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้คำนวณมาจากตัวชี้วัด 5 ตัว คือ ตรวจตราควบคุมป้องกันมิให้เกิดไฟป่าเฉลี่ย 2.21 ทำการดับไฟป่าเมื่อเกิดไฟไหม้ป่าขึ้นเฉลี่ย 2.31 ทำแนวป้องกันไฟป่ารอบหมู่บ้านหรือที่ทำกินเฉลี่ย 2.32 รายงานผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย 1.99 และอำนวยความสะดวกและประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ในการป้องกันไฟป่าเฉลี่ย 2.03

นอกจากนั้นการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 คือมีระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ปานกลาง ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้คำนวณมาจากตัวชี้วัด 5 ตัว คือ แนะนำเพื่อนบ้านมิให้บุกรุกทำลายป่าเฉลี่ย 2.32 ชักชวนเพื่อนบ้านให้ร่วมกันปลูกป่าตามนโยบายของรัฐเฉลี่ย 2.23 แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงอันตรายอันเกิดจากไฟป่าและชักชวนให้ร่วมกันป้องกันไฟป่าเฉลี่ย 2.35 แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการทำลายป่าเฉลี่ย 2.37 และชักชวนเพื่อนบ้านให้ช่วยกันถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับป่าเฉลี่ย 2.29 (ดังแสดงในตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ			Mean	S.D.	แปล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การป้องกันรักษาป่า				1.88	0.554	ปานกลาง
1. ตรวจสอบพื้นที่ในเขตรับผิดชอบ ของหมู่บ้าน	30 (28.3)	42 (39.6)	34 (32.1)	1.96	0.779	ปานกลาง
2. ร่วมผลักดันผู้บุกรุกแผ้วถางป่า ในเขตรับผิดชอบของหมู่บ้าน	20 (18.9)	45 (42.5)	41 (38.7)	1.80	0.735	ปานกลาง
3. ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งที่ ทำกินของหมู่บ้าน	45 (42.5)	34 (32.1)	27 (25.5)	2.16	0.810	ปานกลาง
4. อำนวยความสะดวกและ ประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ใน การป้องกันการรักษาป่า	21 (19.8)	42 (39.6)	43 (40.6)	1.79	0.752	ปานกลาง
5. รายงานผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ ที่เมื่อมีผู้บุกรุกทำลายป่า	20 (18.9)	32 (30.2)	54 (50.9)	1.67	0.775	น้อย
การปลูกป่า				1.87	0.577	ปานกลาง
1. ปลูกต้นไม้ตามโครงการปลูกป่า ของรัฐ	23 (21.7)	45 (42.5)	38 (35.8)	1.85	0.748	ปานกลาง
2. ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าที่ถูก บุกรุกแผ้วถาง	21 (19.8)	27 (25.5)	58 (54.7)	1.65	0.793	น้อย
3. ดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ที่ทำการ ปลูก	36 (34.0)	45 (42.5)	25 (23.6)	2.10	0.755	ปานกลาง
การป้องกันไฟป่า				2.17	0.562	ปานกลาง
1. ตรวจสอบควบคุมป้องกันมิให้ เกิดไฟป่า	46 (43.4)	37 (34.9)	23 (21.7)	2.21	0.780	ปานกลาง
2. ทำการดับไฟป่าเมื่อเกิดไฟไหม้ ป่าขึ้น	49 (46.2)	41 (38.7)	16 (15.1)	2.31	0.721	ปานกลาง
3. ทำแนวป้องกันไฟป่ารอบ หมู่บ้านหรือที่ทำกิน	51 (48.1)	38 (35.8)	17 (16.0)	2.32	0.737	ปานกลาง

ตารางที่ 31 (ต่อ) การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ			Mean	S.D.	แปล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
4. รายงานผู้นำชุมชนและ เจ้าหน้าที่เมื่อเกิดไฟไหม้ป่า	31 (29.2)	43 (40.6)	32 (30.2)	1.99	0.774	ปานกลาง
5. อำนาจความสะดวกและ ประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ใน การป้องกันไฟป่า	33 (31.1)	44 (41.5)	29 (27.4)	2.03	0.767	ปานกลาง
การเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้				2.31	0.595	ปานกลาง
1. แนะนำเพื่อนบ้านมิให้บุกรุก ทำลายป่า	53 (50.0)	34 (32.1)	19 (17.9)	2.32	0.762	ปานกลาง
2. ชักชวนเพื่อนบ้านให้ร่วมกัน ปลูกป่าตามนโยบายของรัฐ	44 (41.5)	43 (40.6)	19 (17.9)	2.23	0.737	ปานกลาง
3. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึง อันตรายอันเกิดจากไฟป่าและ ชักชวนให้ร่วมกันป้องกันไฟป่า	54 (50.9)	36 (34.0)	16 (15.1)	2.35	0.732	มาก
4. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึง ประโยชน์ของป่าไม้และโทษ อันเกิดจากการทำลายป่า	49 (46.2)	47 (44.3)	10 (9.4)	2.37	0.652	มาก
5. ชักชวนเพื่อนบ้านให้ช่วยกัน ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับป่า	46 (43.4)	45 (42.5)	15 (14.2)	2.29	0.703	ปานกลาง

หมายเหตุ คำนวณค่าดัชนีคะแนนเฉลี่ย = $\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{3 - 1}{3} = 0.67$

ช่วงคะแนน	ระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์
2.35 – 3.00	หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์มาก
1.68 – 2.34	หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ปานกลาง
1.00 – 1.67	หมายถึง ระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์น้อย

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นการจัดการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

จากการศึกษาพบว่า การจัดการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา พบว่าการวางแผนดำเนินงานในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา มีคะแนนเฉลี่ย 2.58 โดยมีความคิดเห็นในการจัดการอนุรักษ์ในระดับเห็นด้วย โดยชาวไทยภูเขาปรึกษาหารือพูดคุยปัญหาเรื่องป่าเรื่องที่ทำกิน เสนอแนวทางออก หรือทางเลือกเพื่อแก้ปัญหาป่าชุมชน ร่วมลงมติสนับสนุนการแก้ปัญหาป่า ร่วมพิจารณากำหนดพื้นที่ป่า ได้แก่ ป่าต้นน้ำ ป่าบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ป่าช้า ป่าสะคือ ป่าอนุรักษ์ ป่าเอกชน และการกำหนดพื้นที่ใช้สอย ได้แก่ ป่าใช้สอย พื้นที่เลี้ยงสัตว์ พื้นที่เพื่อการเพาะปลูก พื้นที่อยู่อาศัยแหล่งเพาะซาก้าไม้ วิธีบำรุงป่า พิจารณากำหนดกิจกรรมรักษาป่า กำหนดมาตรการอนุรักษ์ป่าชุมชน ตั้งกฎเกณฑ์ในการอนุรักษ์ป่า

ในด้านการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้พบว่ามีคะแนนการจัดการเฉลี่ย 2.69 โดยมีความคิดเห็นในการจัดการอนุรักษ์ในระดับเห็นด้วย โดยชาวไทยภูเขาทบทวนแนวเขตพื้นที่ป่า กฎเกณฑ์ของป่า ทำการสำรวจตรวจป่า ปลูกป่าทดแทน บวชป่า ปลูกไม้ผล ไม้บุงรุกที่ทำกินใหม่ เข้ารับการฝึกอบรมการอนุรักษ์ป่าไม้ ปลูกต้นไม้ในป่าอบรมความรู้เรื่องป่าไม้และไฟป่า ติดต่อกับทางราชการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ เพื่อขอความช่วยเหลือเรื่องป่า ปลูกฝังอบรมเรื่องประโยชน์ของป่าแก่ลูกหลานส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชนรุ่นใหม่ การทำแนวกันไฟเพื่อเป็นแนวป้องกันไฟป่าในพื้นที่ป่า จัดทำทำป่าขรรรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป่า

ในด้านการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้พบว่ามีคะแนนการจัดการเฉลี่ย 2.56 โดยมีความคิดเห็นในการจัดการอนุรักษ์ในระดับเห็นด้วย โดยชาวไทยภูเขาได้รับประโยชน์จากป่าเพื่อเป็นแหล่งอาหาร อุปโภคบริโภค รักษาป่าต้นน้ำเพื่อใช้น้ำจากป่าเพื่อเป็นแหล่งน้ำกินน้ำใช้เพื่อการเกษตร เป็นแหล่งอนุรักษ์และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำ

นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการด้านการติดตามประเมินผลในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มีคะแนนเฉลี่ย 2.65 โดยมีความคิดเห็นในการจัดการอนุรักษ์ในระดับเห็นด้วย โดยชาวไทยภูเขาการสร้างเครือข่าย จัดประชุมชาวบ้าน คัดเลือกคณะกรรมการดูแลรักษาป่าติดตามความเปลี่ยนแปลงของป่า พุคคุยเรื่องผลที่ได้รับจากป่า พุคคุยเรื่องความสำเร็จของการรักษาป่า พิจารณาถึงผลดีผลเสีย ประโยชน์ที่ได้รับ และข้อขัดข้องต่าง ๆ ในกิจกรรมการจัดการป่า ติดตาม และควบคุมการดำเนินกิจกรรมทางการจัดการป่า ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมการจัดการป่า (ดังแสดงในตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ความคิดเห็นการจัดการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

ข้อความ	ความคิดเห็น			Mean	S.D.	แปล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย			
การวางแผนดำเนินงาน				2.58	0.311	เห็นด้วย
1. ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากร	99(93.4)	4(3.8)	3(2.8)	2.91	0.378	เห็นด้วย
2. การวางแผนอนุรักษ์ เป็นหน้าที่ของท่าน	79(74.5)	20(18.9)	7(6.6)	2.67	0.594	เห็นด้วย
3. ท่านควรมีบทบาทในการวางแผนการอนุรักษ์	86(81.1)	14(13.2)	6(5.7)	2.75	0.548	เห็นด้วย
4. ท่านเคยเสนอแนวทางในการอนุรักษ์ป่าไม้ฯ	73(68.9)	28(26.4)	5(4.7)	2.64	0.572	เห็นด้วย
5. แนวทางในการอนุรักษ์ เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะเสนอ	29(27.4)	24(22.6)	53(50.0)	1.77	0.853	ไม่เห็นด้วย
6. ท่านสามารถเสนอแนวทางในการอนุรักษ์ฯ	82(77.4)	20(18.9)	4(3.8)	2.73	0.521	เห็นด้วย
การปฏิบัติ				2.69	0.411	เห็นด้วย
1. ท่านร่วมสำรวจพื้นที่ป่าของหมู่บ้าน	85(80.2)	14(13.2)	7(6.6)	2.73	0.574	เห็นด้วย
2. ชุมชนท่านมีการห้ามไม่ให้ผู้ใดตัดไม้ในเขตป่าต้นน้ำ	90(84.9)	5(4.7)	11(10.4)	2.75	0.633	เห็นด้วย
3. ชุมชนของท่านแบ่งเขตและป่าหวงห้ามให้อย่างชัดเจน	88(83.0)	13(12.3)	5(4.7)	2.78	0.516	เห็นด้วย
4. ท่านจะดักเตือนและห้ามปราม หากพบเห็นการตัดไม้ทำลายป่า	88(83.0)	10(9.4)	8(7.5)	2.75	0.582	เห็นด้วย
5. ในหลักความเชื่อทางผี หรือศาสนาของท่านมีข้อห้ามเกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่า	64(60.4)	27(25.5)	15(14.2)	2.46	0.732	เห็นด้วย
6. ท่านและคนในชุมชนไม่ทำลายทรัพยากรป่าไม้ในเขตหวงห้าม	78(73.6)	19(17.9)	9(8.5)	2.65	0.633	เห็นด้วย
7. ชุมชนมีการร่วมปลูกป่าทดแทนอยู่เสมอ	81(76.4)	15(14.2)	10(9.4)	2.67	0.643	เห็นด้วย
8. ในช่วงหน้าแล้งมีการช่วยกันป้องกันไฟป่า	86(81.1)	15(14.2)	5(4.7)	2.76	0.526	เห็นด้วย
9. ท่านประสานงานกับ จนท. บ้านเมือง หากพบเห็นการตัดไม้ทำลายป่า	73(68.9)	20(18.9)	13(12.3)	2.57	0.704	เห็นด้วย
10. ในหมู่บ้านท่านมีกลุ่มหรือกรรมการดูแลป่า	83(78.3)	14(13.2)	9(8.5)	2.69	0.619	เห็นด้วย
11. ชาวบ้านควรช่วยกันดูแลป่าด้วย	94(88.7)	8(7.5)	4(3.8)	2.84	0.453	เห็นด้วย

ตารางที่ 32 (ต่อ) ความคิดเห็นการจัดการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

ข้อความ	ความคิดเห็น			Mean	S.D.	แปล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย			
การใช้ประโยชน์				2.56	0.324	เห็นด้วย
1. ท่านมีความเข้าใจในคุณประโยชน์ของป่าไม้เป็นอย่างดี	78(73.6)	23(21.7)	5(4.7)	2.69	0.558	เห็นด้วย
2. ชุมชนของท่านส่วนใหญ่ทำไร่ในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม	60(56.6)	35(33.0)	11(10.4)	2.46	0.678	เห็นด้วย
3. ยังมีการบุกรุกแผ้วทางป่าเพื่อทำไร่อยู่เป็นป่าประจำ	43(40.6)	27(25.5)	36(34.0)	2.06	0.864	ไม่แน่ใจ
4. ควรมีการทำการเกษตรเชิงอนุรักษ์เป็นเกษตรผสมผสาน	73(68.9)	26(24.5)	7(6.6)	2.62	0.628	เห็นด้วย
5. มีการหาผัก หาหน่อไม้ จากป่า	94(88.7)	11(10.4)	1(0.9)	2.88	0.357	เห็นด้วย
6. ไม่ควรล่าสัตว์ป่าในเขตห้าม	74(69.8)	24(22.6)	8(7.5)	2.62	0.624	เห็นด้วย
7. ชุมชนของท่านเลี้ยงสัตว์ในเขตที่อนุญาตเท่านั้น	75(70.8)	21(19.8)	10(9.4)	2.61	0.561	เห็นด้วย
การติดตามประเมินผล				2.65	0.326	เห็นด้วย
1. หลังจากร่วมปลูกต้นไม้ ช่วยดูแลรักษาด้วย	100(94.3)	5(4.7)	1(0.9)	2.93	0.285	เห็นด้วย
2. มีการออกสำรวจตรวจป่าบ่อยครั้ง	69(65.1)	33(31.1)	4(3.8)	2.61	0.561	เห็นด้วย
3. มีการจัดเวรยามในดูแลรักษาป่าของหมู่บ้าน	55(51.9)	38(35.8)	13(12.3)	2.39	0.699	เห็นด้วย
4. ท่านแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า	59(55.7)	31(29.2)	16(15.1)	2.41	0.740	เห็นด้วย
5. หากมีต้นไม้ตายไป ท่านจะนำกลับไปปลูกซ่อม	82(77.4)	20(18.9)	4(3.8)	2.73	0.521	เห็นด้วย
6. ควรมีกฎระเบียบ บังคับในการอนุรักษ์ป่า	94(88.7)	10(9.4)	2(1.9)	2.87	0.392	เห็นด้วย

$$\text{หมาะหตุค่านำหนักคะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{3 - 1}{3} = 0.67$$

ช่วงคะแนน

ระดับความคิดเห็น

2.35 – 3.00

หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการจัดการอนุรักษ์เห็นด้วย

1.68 – 2.34

หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการจัดการอนุรักษ์ไม่แน่ใจ

1.00 – 1.67

หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการจัดการอนุรักษ์ไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับตัวแปรอิสระ (ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านสังคม) ผลของการวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าไค-สแควร์ (Chi-Square Test) ปรากฏผลดังนี้

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.198 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.009 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.968 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.376 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.069 เมื่อเปรียบเทียบกับ

กับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

เพศ	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ชาย	25 (23.6)	33 (31.1)	20 (18.9)	78 (73.6)	3.198	5.991
หญิง	14 (13.2)	10 (9.4)	4 (3.8)	28 (26.4)		
รวม	39 (36.8)	43 (40.6)	24 (22.6)	106(100.0)		

เพศ	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ชาย	37 (34.9)	30 (28.3)	11 (10.4)	78 (73.6)	0.009	5.991
หญิง	13 (12.3)	11 (10.4)	4 (3.8)	28 (26.4)		
รวม	50 (47.2)	41 (38.7)	15 (14.2)	106(100.0)		

เพศ	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ชาย	18 (17.0)	25 (23.6)	35 (33.0)	78 (73.6)	0.968	5.991
หญิง	4 (3.8)	10 (9.4)	14 (13.2)	28 (26.4)		
รวม	22 (20.8)	35 (33.0)	49 (46.2)	106(100.0)		

เพศ	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ชาย	12 (11.3)	27 (25.5)	39 (36.8)	78 (73.6)	0.376	5.991
หญิง	3 (2.8)	10 (9.4)	15 (14.2)	28 (26.4)		
รวม	15 (14.2)	37 (34.9)	54 (50.9)	106(100.0)		

เพศ	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ชาย	23 (21.7)	29 (27.4)	26 (24.5)	78 (73.6)	0.069	5.991
หญิง	9 (8.5)	10 (9.4)	9 (8.5)	28 (26.4)		
รวม	32 (30.2)	39 (36.8)	35 (33.0)	106(100.0)		

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่องความถี่ คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2 x 2 ซึ่งจำแนกอายุออกเป็น อายุน้อยกว่า 35.3 ปี และอายุ 35.4 ปี ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.198 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้บัญชีสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.496 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้บัญชีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.827 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้บัญชีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.072 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้บัญชีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.844 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้บัญชีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

อายุ	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 35.3 ปี	27(25.5)	22(20.8)	10(9.4)	59(55.7)	5.167	5.991
35.4 ปี ขึ้นไป	12(11.3)	21(19.8)	14(13.2)	47(44.3)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

อายุ	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 35.3 ปี	33(31.1)	18(17.0)	8(7.5)	59(55.7)	4.496	5.991
35.4 ปี ขึ้นไป	17(16.0)	23(21.7)	7(6.6)	47(44.3)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

อายุ	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 35.3 ปี	14(13.2)	18(17.0)	27(25.5)	59(55.7)	0.827	5.991
35.4 ปี ขึ้นไป	8(7.5)	17(16.0)	22(20.8)	47(44.3)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

อายุ	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 35.3 ปี	10(9.4)	21(19.8)	28(26.4)	59(55.7)	1.072	5.991
35.4 ปี ขึ้นไป	5(4.7)	16(15.1)	26(24.5)	47(44.3)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

อายุ	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 35.3 ปี	21 (19.8)	20 (18.9)	18 (17.0)	59 (55.7)	1.844	5.991
35.4 ปี ขึ้นไป	11 (10.4)	19 (17.9)	17 (16.0)	47 (44.3)		
รวม	32 (30.2)	39 (36.8)	35 (33.0)	106(100.0)		

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่องความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2 x 2 ซึ่งจำแนกสถานภาพสมรสออกเป็น สมรสและอยู่ด้วยกัน และแยกกันอยู่/หย่าร้าง/โสด เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi – square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.651 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.735 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.018 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.376 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.159 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มี

ค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

สถานภาพสมรส	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
สมรสและอยู่ด้วยกัน	26 (24.5)	34 (32.1)	18 (17.0)	78 (73.6)	1.651	5.991
แยกกันอยู่/หย่าร้าง/โสด	13 (12.3)	9 (8.5)	6 (5.7)	28 (26.4)		
รวม	39 (36.8)	43 (40.6)	24 (22.6)	106 (100.0)		

สถานภาพสมรส	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
สมรสและอยู่ด้วยกัน	35 (33.0)	31 (29.2)	12 (11.3)	78 (73.6)	0.735	5.991
แยกกันอยู่/หย่าร้าง/โสด	15 (14.2)	10 (9.4)	3 (2.8)	28 (26.4)		
รวม	50 (47.2)	41 (38.7)	15 (14.2)	106 (100.0)		

สถานภาพสมรส	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
สมรสและอยู่ด้วยกัน	16 (15.1)	26 (24.5)	36 (34.0)	78 (73.6)	0.018	5.991
แยกกันอยู่/หย่าร้าง/โสด	6 (5.7)	9 (8.5)	13 (12.3)	28 (26.4)		
รวม	22 (20.8)	35 (33.0)	49 (46.2)	106(100.0)		

สถานภาพสมรส	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
สมรสและอยู่ด้วยกัน	12 (11.3)	27 (25.5)	39 (36.8)	78 (73.6)	0.376	5.991
แยกกันอยู่/หย่าร้าง/โสด	3 (2.8)	10 (9.4)	15 (14.2)	28 (26.4)		
รวม	15 (14.2)	37(34.9)	54 (50.9)	106 (100.0)		

สถานภาพสมรส	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
สมรสและอยู่ด้วยกัน	22 (20.8)	30 (28.3)	26 (24.5)	78 (73.6)	0.159	5.991
แยกกันอยู่/หย่าร้าง/โสด	9 (8.5)	10 (9.4)	9 (8.5)	28 (26.4)		
รวม	31 (29.2)	40 (37.7)	35 (33.0)	106 (100.0)		

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพในครอบครัว เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่วงความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2×2 ซึ่งจำแนกสถานภาพในครอบครัวออกเป็น หัวหน้าครอบครัว และสมาชิกในครอบครัว เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่า โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.328 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.683 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.394 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.257 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.355 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มี

ค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

สถานภาพในครอบครัว	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
หัวหน้าครอบครัว	23(21.7)	31(29.2)	18(17.0)	72(67.9)	2.328	5.991
สมาชิกในครอบครัว	16(15.1)	12(11.3)	6(5.7)	34(32.1)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

สถานภาพในครอบครัว	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
หัวหน้าครอบครัว	35(33.0)	26(24.5)	11(10.4)	72(67.9)	0.683	5.991
สมาชิกในครอบครัว	15(14.2)	15(14.2)	4(3.8)	34(32.1)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

สถานภาพในครอบครัว	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
หัวหน้าครอบครัว	16(15.1)	24(22.6)	32(30.2)	72(67.9)	0.394	5.991
สมาชิกในครอบครัว	6(5.7)	11(10.4)	17(16.0)	34(32.1)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

สถานภาพในครอบครัว	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
หัวหน้าครอบครัว	11(10.4)	21(19.8)	40(37.7)	72(67.9)	3.257	5.991
สมาชิกในครอบครัว	4(3.8)	16(15.1)	14(3.2)	34(32.1)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

สถานภาพในครอบครัว	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
หัวหน้าครอบครัว	21 (19.8)	26 (24.5)	25 (23.6)	72 (67.9)	0.355	5.991
สมาชิกในครอบครัว	10 (9.4)	14 (13.2)	10 (9.4)	34 (32.1)		
รวม	31 (29.2)	40 (37.7)	35 (33.0)	106 (100.0)		

5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของลักษณะส่วนบุคคลด้านการศึกษา เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่องความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2 x 2 ซึ่งจำแนกการศึกษาออกเป็น ไม่ได้เรียนหนังสือ และได้เรียนหนังสือ เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.230 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.259 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.037 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.733 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.310 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่า

ของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดัง แสดงในตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การศึกษา	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่ได้เรียนหนังสือ	22(20.8)	29(27.4)	16(15.1)	67(63.2)	1.230	5.991
ได้เรียนหนังสือ	17(16.0)	14(13.2)	8(7.5)	39(36.8)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

การศึกษา	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่ได้เรียนหนังสือ	34(32.1)	26(24.5)	7(6.6)	67(63.2)	2.259	5.991
ได้เรียนหนังสือ	16(15.1)	15(14.2)	8(7.5)	39(36.8)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

การศึกษา	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่ได้เรียนหนังสือ	11(10.4)	19(17.9)	37(34.9)	67(63.2)	6.037*	5.991
ได้เรียนหนังสือ	11(10.4)	16(5.1)	12(11.3)	39(36.8)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

การศึกษา	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่ได้เรียนหนังสือ	8(7.5)	24(22.6)	35(33.0)	67(63.2)	0.733	5.991
ได้เรียนหนังสือ	7(6.6)	13(12.3)	19(17.9)	39(36.8)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

การศึกษา	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่ได้เรียนหนังสือ	19 (17.9)	25 (23.6)	23 (21.7)	67 (63.2)	0.310	5.991
ได้เรียนหนังสือ	13 (12.3)	14 (13.2)	12 (11.3)	39 (36.8)		
รวม	32 (30.2)	39 (36.8)	35 (33.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของลักษณะส่วนบุคคลด้านความรู้ความเข้าใจ เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่า ในช่องความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2×2 ซึ่งจำแนกการศึกษาออกเป็น มีความรู้ความเข้าใจระดับมาก และมีความรู้ความเข้าใจระดับน้อย เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.246 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.803 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.961 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 32.692 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 เท่ากับ 9.210 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.956 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า

น้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ระดับ ความรู้ความเข้าใจ	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
มาก	8(7.5)	3(2.8)	4(3.8)	15(14.2)	3.246	5.991
น้อย	31(29.2)	40(37.7)	20(18.9)	91(85.8)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

ระดับ ความรู้ความเข้าใจ	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
มาก	11(10.4)	3(2.8)	1(0.9)	15(14.2)	4.803	5.991
น้อย	39(36.8)	38(35.8)	14(3.2)	91(85.8)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

ระดับ ความรู้ความเข้าใจ	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
มาก	5(4.7)	5(4.7)	5(4.7)	15(14.2)	1.961	5.991
น้อย	17(16.0)	30(28.3)	44(41.5)	91(85.8)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

ระดับ ความรู้ความเข้าใจ	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.01, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
มาก	9(8.5)	5(4.7)	1(0.9)	15(14.2)	32.692**	9.210
น้อย	6(5.7)	32(30.2)	53(50.0)	91(85.8)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

ระดับ ความรู้ความเข้าใจ	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
มาก	8 (7.5)	4 (3.8)	3 (2.8)	15 (14.2)	0.310	5.991
น้อย	23 (21.7)	35 (33.0)	33 (31.1)	91 (85.8)		
รวม	31 (29.2)	39 (36.8)	36 (34.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

5.7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจด้านรายได้ของครอบครัว เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่วงความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2×2 ซึ่งจำแนกรายได้ของครอบครัวออกเป็น น้อยกว่า 11,795.30 บาท และมากกว่า 11,795.40 บาท เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.851 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.146 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.506 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 0.272 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.965 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มี

ค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

รายได้ของครอบครัว	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 11,795.30 บาท	31(29.2)	27(25.5)	16(15.1)	74(69.8)	2.851	5.991
มากกว่า 11,795.40 บาท	8(7.5)	16(15.1)	8(7.5)	32(30.2)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

รายได้ของครอบครัว	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 11,795.30 บาท	37(34.9)	28(26.4)	9(8.5)	74(69.8)	1.146	5.991
มากกว่า 11,795.40 บาท	13(12.3)	13(12.3)	6(5.7)	32(30.2)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

รายได้ของครอบครัว	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 11,795.30 บาท	30(28.3)	24(22.6)	20(18.9)	74(69.8)	1.506	5.991
มากกว่า 11,795.40 บาท	9(8.5)	13(12.3)	10(9.4)	32(30.2)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

รายได้ของครอบครัว	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 11,795.30 บาท	34(32.1)	28(26.4)	12(11.3)	74(69.8)	0.272	5.991
มากกว่า 11,795.40 บาท	13(12.3)	13(12.3)	6(5.7)	32(30.2)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

รายได้ของครอบครัว	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 11,795.30 บาท	33 (31.1)	27 (25.5)	14 (13.2)	74 (69.8)	0.965	5.991
มากกว่า 11,795.40 บาท	11 (10.4)	14 (13.2)	7 (6.6)	32 (30.2)		
รวม	44 (41.5)	41 (38.7)	21 (19.8)	106(100.0)		

5.8 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่วงความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2×2 ซึ่งจำแนกจำนวนสมาชิกในครอบครัวออกเป็น น้อยกว่า 5.3 คน และมากกว่า 5.4 คน เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.385 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.197 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.245 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.791 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 3.006 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่า

ของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 5.3 คน	28(26.4)	20(18.9)	14(13.2)	56(52.8)	5.385	5.991
มากกว่า 5.4 คน	11(10.4)	23(21.7)	10(9.4)	50(47.2)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 5.3 คน	32(30.2)	16(15.1)	8(7.5)	56(52.8)	5.197	5.991
มากกว่า 5.4 คน	18(17.0)	24(22.6)	8(7.5)	50(47.2)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 5.3 คน	31(29.2)	20(18.9)	5(4.7)	56(52.8)	4.245	5.991
มากกว่า 5.4 คน	19(17.9)	21(19.8)	10(9.4)	50(47.2)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 5.3 คน	15(14.2)	18(17.0)	23(21.7)	56(52.8)	2.791	5.991
มากกว่า 5.4 คน	7(6.6)	17(16.0)	26(24.5)	50(47.2)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 5.3 คน	26 (24.5)	18 (17.0)	12 (11.3)	56 (52.8)	3.006	5.991
มากกว่า 5.4 คน	15 (14.2)	21 (19.8)	14 (13.2)	50 (47.2)		
รวม	41 (38.7)	39 (36.8)	26 (24.5)	106(100.0)		

5.9 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจด้านจำนวนแรงงานในครอบครัว เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่องความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2×2 ซึ่งจำแนกจำนวนแรงงานในครอบครัวออกเป็น น้อยกว่า 3 คน และ 4 คน ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.436 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า จำนวนแรงงานในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.210 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า จำนวนแรงงานในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.864 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า จำนวนแรงงานในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.869 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า จำนวนแรงงานในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.617 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่

คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า จำนวนแรงงานในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในครอบครัวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จำนวนแรงงาน ในครอบครัว	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 3 คน	30(28.3)	30(28.3)	14(13.2)	74(69.8)	2.436	5.991
4 คน ขึ้นไป	9(8.5)	13(12.3)	10(9.4)	32(30.2)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		
จำนวนแรงงาน ในครอบครัว	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 3 คน	40(37.7)	23(21.7)	11(10.4)	74(69.8)	6.210*	5.991
4 คน ขึ้นไป	10(9.4)	18(17.0)	4(3.8)	32(30.2)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		
จำนวนแรงงาน ในครอบครัว	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 3 คน	17(16.0)	23(21.7)	34(32.1)	74(69.8)	0.864	5.991
4 คน ขึ้นไป	5(4.7)	12(11.3)	15(14.2)	32(30.2)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		
จำนวนแรงงาน ในครอบครัว	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 3 คน	9(8.5)	27(25.5)	38(35.8)	74(69.8)	0.869	5.991
4 คน ขึ้นไป	6(5.7)	10(9.4)	16(15.1)	32(30.2)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		
จำนวนแรงงาน ในครอบครัว	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 3 คน	24 (22.6)	26 (24.5)	24 (22.6)	74 (69.8)	0.617	5.991
4 คน ขึ้นไป	8 (7.5)	13 (12.3)	11 (10.4)	32 (30.2)		
รวม	32 (30.2)	39 (36.8)	35 (33.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

5.10 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจด้านพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์ เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่วงความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2 x 2 ซึ่งจำแนกพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์ออกเป็น น้อยกว่า 10.40 ไร่ และ 10.40 ไร่ ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.376 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.087 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.535 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.085 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้ดัชนีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.473 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2

โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 42)

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจด้านพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิ เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่าในช่องความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2 x 2 ซึ่งจำแนกพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิออกเป็น น้อยกว่า 14.50 ไร่ และ 14.50 ไร่ ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.203 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.194 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.458 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.220 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า พื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 2.038 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้บัญชีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่าพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 43)

ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ทำการเกษตร ที่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 10.40 ไร่	36(34.0)	39(36.8)	20(18.9)	95(89.6)	1.376	5.991
10.40 ไร่ ขึ้นไป	3(2.8)	4(3.8)	4(3.8)	11(10.4)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		
พื้นที่ทำการเกษตร ที่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 10.40 ไร่	48(45.3)	33(31.1)	14(13.2)	95(89.6)	6.087*	5.991
10.40 ไร่ ขึ้นไป	2(1.9)	8(7.5)	1(0.9)	11(10.4)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		
พื้นที่ทำการเกษตร ที่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 10.40 ไร่	22(20.8)	32(30.2)	41(38.7)	95(89.6)	4.535	5.991
10.40 ไร่ ขึ้นไป	-	3(2.8)	8(7.8)	11(10.4)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		
พื้นที่ทำการเกษตร ที่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 10.40 ไร่	15(14.2)	34(32.1)	46(43.4)	95(89.6)	3.085	5.991
10.40 ไร่ ขึ้นไป	-	3(2.8)	8(7.5)	11(10.4)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		
พื้นที่ทำการเกษตร ที่มีเอกสารสิทธิ์	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 10.40 ไร่	30 (28.3)	35 (33.0)	30 (28.3)	95 (89.6)	2.473	5.991
10.40 ไร่ ขึ้นไป	1 (0.9)	5 (4.7)	5 (4.7)	11 (10.4)		
รวม	31 (29.2)	39 (36.8)	36 (34.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ * มีบัญชีสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์กับการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ทำการเกษตร ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 14.50 ไร่	27(25.5)	24(22.6)	17(16.0)	68(64.2)	2.203	5.991
14.50 ไร่ ขึ้นไป	12(11.3)	19(17.9)	7(6.6)	38(35.8)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

พื้นที่ทำการเกษตร ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 14.50 ไร่	31(29.2)	27(25.5)	10(9.4)	68(64.2)	0.194	5.991
14.50 ไร่ ขึ้นไป	19(17.9)	14(13.2)	5(4.7)	38(35.8)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

พื้นที่ทำการเกษตร ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 14.50 ไร่	13(12.3)	18(17.0)	37(34.9)	68(64.2)	5.458	5.991
14.50 ไร่ ขึ้นไป	9(8.5)	17(16.0)	12(11.3)	38(35.8)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

พื้นที่ทำการเกษตร ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 14.50 ไร่	10(9.4)	18(17.0)	40(37.7)	68(64.2)	6.220*	5.991
14.50 ไร่ ขึ้นไป	5(4.7)	19(17.9)	14(13.2)	38(35.8)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

พื้นที่ทำการเกษตร ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
น้อยกว่า 14.50 ไร่	20 (18.9)	22 (20.8)	26 (24.5)	68 (64.2)	2.038	5.991
14.50 ไร่ ขึ้นไป	11 (10.4)	17 (16.0)	10 (9.4)	38 (35.8)		
รวม	31 (29.2)	39 (36.8)	36 (34.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

5.11 ความสัมพันธ์ระหว่าง แหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจด้านแหล่งเงินทุน เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่า ในช่องความถี่คาดหวังมีค่าต่ำกว่า 5 มากกว่า 20% จึงต้องมีการปรับตารางให้เป็นตารางแบบ 2×2 ซึ่งจำแนกแหล่งเงินทุนออกเป็น ใช้ทุนตัวเอง และใช้ทุนกู้ยืม เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi - square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.799 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า แหล่งเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.473 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า แหล่งเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.103 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า แหล่งเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.301 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า แหล่งเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.788 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า

ค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า แหล่งเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

แหล่งเงินทุน	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (จำนวน)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ใช้ทุนตัวเอง	23(21.7)	23(21.7)	10(9.4)	56(52.8)	1.799	5.991
ใช้ทุนกู้ยืม	16(15.1)	20(18.9)	14(13.2)	50(47.2)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

แหล่งเงินทุน	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (จำนวน)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ใช้ทุนตัวเอง	28(26.4)	20(18.9)	8(7.5)	56(52.8)	0.473	5.991
ใช้ทุนกู้ยืม	22(20.8)	21(19.8)	7(6.6)	50(47.2)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

แหล่งเงินทุน	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (จำนวน)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ใช้ทุนตัวเอง	12(11.3)	16(15.1)	28(26.4)	56(52.8)	1.103	5.991
ใช้ทุนกู้ยืม	10(9.4)	19(17.9)	21(19.8)	50(47.2)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

แหล่งเงินทุน	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (จำนวน)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ใช้ทุนตัวเอง	13(12.3)	17(16.0)	26(24.5)	56(52.8)	3.301	5.991
ใช้ทุนกู้ยืม	5(4.7)	17(16.0)	28(26.4)	50(47.2)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

แหล่งเงินทุน	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (จำนวน)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ใช้ทุนตัวเอง	19 (17.9)	19 (17.9)	18 (17.0)	56 (52.8)	0.788	5.991
ใช้ทุนกู้ยืม	13 (12.3)	19 (17.9)	18 (17.0)	50 (47.2)		
รวม	32 (30.2)	38 (35.8)	36 (34.0)	106(100.0)		

5.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านสังคมด้านการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi - square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.870 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.282 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.505 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.306 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 1.589 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ติดต่อ	8(7.5)	20(18.9)	12(11.3)	40(37.7)	7.870*	5.991
ไม่ได้ติดต่อ	31(29.2)	23(21.7)	12(11.3)	66(62.3)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ติดต่อ	16(15.1)	16(15.1)	8(7.5)	40(37.7)	2.282	5.991
ไม่ได้ติดต่อ	34(32.1)	25(23.6)	7(6.6)	66(62.3)	NS	
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ติดต่อ	8(7.5)	16(15.1)	16(15.1)	40(37.7)	1.505	5.991
ไม่ได้ติดต่อ	14(13.2)	19(17.9)	33(31.1)	66(62.3)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ติดต่อ	6(5.7)	15(14.2)	19(17.9)	40(37.7)	0.306	5.991
ไม่ได้ติดต่อ	9(8.5)	22(20.8)	35(33.0)	66(62.3)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ติดต่อ	9 (8.5)	17 (16.0)	14 (13.2)	40 (37.7)	1.589	5.991
ไม่ได้ติดต่อ	22 (20.8)	22 (20.8)	22 (20.8)	66 (62.3)		
รวม	31 (29.2)	39 (36.8)	36 (34.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

5.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านสังคมด้านการรับข่าวสาร เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi-square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.434 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.434 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า การรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.370 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.811 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.386 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การรับข่าวสาร	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
รับข่าวสารติดต่อ	30(28.3)	34(32.1)	21(19.8)	85(80.2)	4.434	5.991
ไม่ได้รับข่าวสาร	9(8.5)	9(8.5)	3(2.8)	21(19.8)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		

การรับข่าวสาร	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
รับข่าวสารติดต่อ	36(34.0)	35(33.0)	14(13.2)	85(80.2)	4.434	5.991
ไม่ได้รับข่าวสาร	14(13.2)	6(5.7)	1(0.9)	21(19.8)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		

การรับข่าวสาร	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
รับข่าวสารติดต่อ	20(18.9)	26(24.5)	39(36.8)	85(80.2)	2.370	5.991
ไม่ได้รับข่าวสาร	2(1.9)	9(8.5)	10(9.4)	21(19.8)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		

การรับข่าวสาร	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
รับข่าวสารติดต่อ	12(11.3)	28(26.4)	45(42.5)	85(80.2)	0.811	5.991
ไม่ได้รับข่าวสาร	3(2.8)	9(8.5)	9(8.5)	21(19.8)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		

การรับข่าวสาร	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
รับข่าวสารติดต่อ	24 (22.6)	31 (29.2)	30 (28.3)	85 (80.2)	0.386	5.991
ไม่ได้รับข่าวสาร	7 (6.6)	8 (7.5)	6 (5.7)	21 (19.8)		
รวม	31 (29.2)	39 (36.8)	36 (34.0)	106(100.0)		

5.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านสังคมด้านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi - square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.035 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 9.003 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า การฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.916 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การฝึกอบรมไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.212 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การฝึกอบรมไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 3.385 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า การฝึกอบรมไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การฝึกอบรม	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
เคยฝึกอบรม	8(7.5)	20(18.9)	11(10.4)	39(36.8)	7.035*	5.991
ไม่เคยฝึกอบรม	31(29.2)	23(21.7)	13(12.3)	67(63.2)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		
การฝึกอบรม	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
เคยฝึกอบรม	11(10.4)	21(19.8)	7(6.6)	39(36.8)	9.003*	5.991
ไม่เคยฝึกอบรม	39(36.8)	20(18.9)	8(7.5)	67(63.2)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		
การฝึกอบรม	ระดับการป้องกัน ไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
เคยฝึกอบรม	8(7.5)	15(14.2)	16(15.1)	39(36.8)	0.916	5.991
ไม่เคยฝึกอบรม	14(13.2)	20(18.9)	33(31.1)	67(63.2)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		
การฝึกอบรม	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
เคยฝึกอบรม	3(2.8)	17(16.0)	19(17.9)	39(36.8)	3.212	5.991
ไม่เคยฝึกอบรม	12(11.3)	20(18.9)	35(33.0)	67(63.2)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		
การฝึกอบรม	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
เคยฝึกอบรม	8 (7.5)	18 (17.0)	13 (12.3)	39 (36.8)	3.385	5.991
ไม่เคยฝึกอบรม	24 (22.6)	21 (19.8)	22 (20.8)	67 (63.2)		
รวม	32 (30.2)	39 (36.8)	35 (33.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

5.15 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากข้อมูลของปัจจัยทางด้านสังคมด้านบทบาทในการอนุรักษ์ เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยวิธีการหาค่า Chi – square ผลปรากฏเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 14.495 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 9.210 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า บทบาทในการอนุรักษ์มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันรักษาป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.245 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จาก ตาราง แสดงว่า บทบาทในการอนุรักษ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการปลูกป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.791 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า บทบาทในการอนุรักษ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการป้องกันไฟป่า

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ ปรากฏว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.321 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า บทบาทในการอนุรักษ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในด้านการเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ปรากฏว่าค่าของ χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 4.663 เมื่อเปรียบเทียบกับค่า χ^2 โดยใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 5.991 แสดงให้เห็นว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าของ χ^2 จากตาราง แสดงว่า บทบาทในการอนุรักษ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ดังแสดงในตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์กับการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าไม้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทในการอนุรักษ์	ระดับการป้องกันรักษาป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่มีบทบาท	30(28.3)	16(15.1)	10(9.4)	56(52.8)	14.495**	9.210
มีบทบาท	9(8.5)	27(25.5)	14(13.2)	50(47.2)		
รวม	39(36.8)	43(40.6)	24(22.6)	106(100.0)		
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทในการอนุรักษ์	ระดับการปลูกป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่มีบทบาท	31(29.2)	20(18.9)	5(4.7)	56(52.8)	4.245	5.991
มีบทบาท	19(17.9)	21(19.8)	10(9.4)	50(47.2)		
รวม	50(47.2)	41(38.7)	15(14.2)	106(100.0)		
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทในการอนุรักษ์	ระดับการป้องกันไฟป่า			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่มีบทบาท	15(14.2)	18(17.0)	23(21.7)	56(52.8)	2.791	5.991
มีบทบาท	7(6.6)	17(16.0)	26(24.5)	50(47.2)		
รวม	22(20.8)	35(33.0)	49(46.2)	106(100.0)		
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทในการอนุรักษ์	ระดับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่มีบทบาท	12(11.3)	17(16.0)	27(25.5)	56(52.8)	5.321	5.991
มีบทบาท	3(2.8)	20(18.9)	27(25.5)	50(47.2)		
รวม	15(14.2)	37(34.9)	54(50.9)	106(100.0)		
ความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทในการอนุรักษ์	ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			รวม	χ^2 (คำนวณ)	χ^2 (0.05, df=2)
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่มีบทบาท	22 (20.8)	18 (17.0)	16 (15.1)	56 (52.8)	4.663	5.991
มีบทบาท	10 (9.4)	21 (19.8)	19 (17.9)	50 (47.2)		
รวม	32 (30.2)	39 (36.8)	35 (33.0)	106(100.0)		

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

ตอนที่ 6 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาวไทยภูเขา

6.1 ปัญหาอุปสรรคในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

6.1.1 การกำหนดพื้นที่ป่า ได้แก่ ป่าต้นน้ำ ป่าบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ป่าช้า ป่าสะดือ ป่าอนุรักษ์ ป่าเอกชน และการกำหนดพื้นที่ใช้สอย ได้แก่ ป่าใช้สอย พื้นที่เลี้ยงสัตว์ พื้นที่เพื่อการเพาะปลูก พื้นที่อยู่อาศัย ปัญหาที่เกิดขึ้นคือขอบเขตพื้นที่ป่าที่ให้ชาวบ้านร่วมดูแลจำกัด ทั้งการดูแลก็ไม่ทั่วถึง เพราะขาดการรณรงค์เรื่องป่าแก่ชาวบ้าน มีคนบุกรุกลักลอบเผาป่าทำไร่เลื่อนลอยและมีการลักลอบตัดไม้จากป่า พันธุ์ไม้ป่าที่ปลูกไม่เหมาะสมกับพื้นที่ งบประมาณที่สนับสนุนน้อย ขาดกล้าไม้ที่จะนำไปปลูก ความร่วมมือระหว่างชาวบ้านในชุมชนกับเจ้าหน้าที่รัฐยังมีน้อย ขาดความเป็นเอกภาพในการบริหารป่าในชุมชน

6.1.2 การทำแนวกันไฟ ปลูกป่าทดแทน ตั้งกฎเกณฑ์ในการอนุรักษ์ป่า บวชป่า ปลูกไม้ผล ไม่บุกรุกป่าเพื่อที่ทำกินใหม่ รักษาป่าต้นน้ำ อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำ ทำการอนุรักษ์ดิน ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นคือ การทำแนวกันไฟไม่ได้มาตรฐานทำให้ไม่สามารถป้องกันไฟป่าได้ตามที่ต้องการ มีการลักลอบเผาป่าเพื่อหาผักหวาน ลำสัตว์ เป็นต้น การทิ้งก้นบุหรี่หรือใช้ฟันไฟโดยขาดความระมัดระวังก็ทำให้เกิดไฟป่าขึ้นได้ที่สำคัญคือขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับไฟ ส่วนการปลูกป่าที่ไม่ได้ผลเต็มขั้นนั้นสาเหตุหนึ่งเพราะมีการปลูกป่าไม่ตรงตามฤดูกาลช่วงระยะเวลาไม่เหมาะสมทำให้ต้นไม้ตายเป็นจำนวนมากทั้งมีการเหยียบย่ำของสัตว์ และขาดคนคอยดูแลจึงไม่ได้ผล ในส่วนของกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ตั้งขึ้นก็เป็นการกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐชาวบ้านไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางกฎเกณฑ์จึงทำให้เกิดการขาดความร่วมมือทั้งชาวบ้านในพื้นที่และชาวบ้านจากชุมชนอื่น

6.1.3 การฝึกอบรมการอนุรักษ์ป่าไม้ การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ การสร้างเครือข่าย ส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชนรุ่นใหม่ ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ป้องกันปัญหายาเสพติด รับการพัฒนาจากภายนอก จัดประชุมชาวบ้าน คัดเลือกคณะกรรมการดูแลรักษาป่า ทำป้ายรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึก ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นคือการสื่อสารและความคิดเห็นไม่ตรงกัน ทั้งเพราะการใช้ภาษา การขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ขาดความร่วมมือกันทั้งฝ่ายชาวบ้าน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ขาดทุนทรัพย์งบประมาณสนับสนุน จึงไม่สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมได้ เช่น ปัญหายาเสพติดจึงไม่สามารถควบคุมผู้ผลิตหรือผู้ขายและตัวผู้เสพ ไม่มีเงินทุนที่จะมาสนับสนุนใช้ในการประกอบอาชีพอื่นแทนการผลิตยาเสพติด เป็นต้น

6.2 ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

6.2.1 การกำหนดพื้นที่ป่า ได้แก่ ป่าต้นน้ำ ป่าบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ป่าช้า ป่าสะคือ ป่าอนุรักษ์ ป่าเอกชน เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการขยายขอบเขตป่าที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้น กำหนดกฎเกณฑ์แบ่งเขตพื้นที่ป่าอย่างชัดเจน แล้วทำการประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ชุมชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่า และการกำหนดพื้นที่ใช้สอย ได้แก่ ป่าใช้สอย พื้นที่เลี้ยงสัตว์ พื้นที่เพื่อการเพาะปลูก พื้นที่อยู่อาศัย เสนอให้รวมกลุ่มเพื่อขอเอกสารสิทธิ์พื้นที่ครอบครองให้ชัดเจน ด้วยวิธีการจัดเวทีชาวบ้านมาประชุมจะได้ทำข้อตกลงที่จะกำหนดพื้นที่ทำกินอย่างชัดเจน ควรขยายพื้นที่ป่าใช้สอยเพิ่มขึ้นบ้างตามความเหมาะสม หากเมล็ดพันธุ์หญ้าไปหว่านในบริเวณทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ควรให้ความรู้แก่ชาวบ้านเพิ่มเติมในการประกอบอาชีพนอกเหนือที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน

6.2.2 การทำแนวกันไฟ ปลูกป่าทดแทน ตั้งกฎเกณฑ์ในการอนุรักษ์ป่า บวชป่า ปลูกไม้ผล ไม้บุงรุกป่าเพื่อที่ทำกินใหม่ รักษาป่าต้นน้ำ อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำ ทำการอนุรักษ์ดิน เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากไฟป่า และตั้งบทลงโทษผู้ที่จุดไฟเผาป่าและจัดสรรงบประมาณกาผู้สนับสนุนจัดให้มีอุปกรณ์ในการดับไฟให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพเพียงพอ รักษาต้นไม้เดิมที่มีอยู่ไว้และปลูกไม้ใหญ่เพื่อป้องกันไฟป่า เช่น ไม้สูง โดยปลูกต้นไม้ทดแทนในช่วงฤดูฝนแล้วจัดระบบการดูแลรักษา ถ้าป้องกันสัตว์ก็อาจสร้างรั้วป้องกันระยะแรก ทำการปลูกป่าเพิ่มเติมบริเวณต้นน้ำ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมโดยการให้สิทธิในการจัดการถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้ชาวบ้านจัดการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยที่ชาวบ้านเป็นคนกำหนดขึ้นมาเองจัดระบบการดูแลรักษาป่า ร่วมกันตั้งกฎเกณฑ์ต่างๆ รวมถึงบทลงโทษแก่ผู้กระทำผิด และร่วมมือกันที่จะไม่บุงรุกพื้นที่ป่าเพิ่มจากเดิมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับป่าแก่เยาวชนคนรุ่นใหม่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และให้มีการประเมินผลการทำงานต่อเนื่องอย่างน้อยปีละครั้ง ทั้งนี้ควรเปิดขอความสนับสนุนจากบุคคลภายนอกเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานต่าง เช่น ของบประมาณในการจัดทำพิธีบวชป่า เป็นต้น

6.2.3 การฝึกอบรมการอนุรักษ์ป่าไม้ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ การสร้างเครือข่าย ส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชนรุ่นใหม่ ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ป้องกันปัญหาสุขภาพจิต รับการพัฒนาจากภายนอก จัดประชุมชาวบ้าน คัดเลือกคณะกรรมการดูแลรักษาป่า ทำป้ายรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึก เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาโดยให้ความรู้แก่คนรุ่นใหม่ที่มี

ความรู้และเข้าใจเรื่องภาษาเข้ารับการศึกษา ทั้งควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เกิดความตระหนัก
ในการร่วมมือกันในแต่ละชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ป่าและบริเวณใกล้เคียง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University